

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :
 34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel 3177
 PODUREDNIŠTVO :
 34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
 Letna naročnina L. 2.500
 Letna inozemstvo L. 3.500
 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

VOLIVKAM IN VOLIVCEM V PREMISLEK

Zgodilo se je, da so nas nekatere volivke vprašale, kakšne volitve so pravzaprav letos na vrsti. Po dveh mesecih volilne propagande nekateri še vedno ne vedo, kakšne volitve bomo imeli letos v maju. Tem in drugim nekaj prav kratkih pojasnil:

1. V nedeljo, 19. maja ves dan in v ponedeljek 20. maja do 14. ure bodo po vsej državi in zato tudi pri nas državnooborske volitve. To se pravi za senat in za poslansko zbornico (Senato e Camera dei Deputati).

2. Pri teh volitvah bo vsak volivec dobil dve glasovnici, eno za senat in eno za poslansko zbornico.

3. Na glasovnici za senat so znaki in imena kandidatov. Glasuje se tako, da s križem prečrtaš znak stranke, za katero hočeš voliti.

4. Na glasovnici za poslansko zbornico (Camera dei Deputati) so poleg znakov strank tudi tri črte pri vsakem znaku. Glasuje se tako, da se prečrta znak izbrane stranke. Na črte poleg znaka, kdor hoče, lahko napiše številke 1, 2, 3... Če napišeš na volilnico še številko, daš preferenčni glas kandidatu, ki nosi tisto številko na kandidatih listi. Vendar to ni potrebno. To naj napravi tisti, ki se na to stvari razume.

5. Pri volitvah za senat ne nastopa nobena slovenska stranka, temveč samo italijanske in sicer tako na Gorškem kot na Tržaškem.

6. Pri volitvah za poslansko zbornico nastopajo na Gorškem samo italijanske stranke. Na Tržaškem ima svoj znak na volilnici tudi lipo. Slovenski volivci morajo torej na Tržaškem voliti tudi lipo, na Gorškem pa ne.

7. Ko greš voliti moraš imeti s seboj volilno potrdilo, ki ti ga je izročilo županstvo in kak osebni dokument s fotografijo.

8. V nedeljo, 26. maja in v ponedeljek 27. maja bodo v deželi Furlanija-Juljska benečija volitve v deželni zbor. Kako se bo pri teh volitvah volilo, bomo pojasnili prihodnjič.

ZAKAJ PODPIRAMO KRŠČANSKO DEMOKRACIJO

Goriški tednik »Voce Isontina« je pretekli teden prinesel pod zgornjim naslovom članek naslednje vsebine:

Najprej članek dá pregled italijanskih strank podobno kot smo tudi mi naredili v zadnjih treh uvodnikih. Nato nadaljuje: konec koncev tudi po dvajsetih letih ostane še vedno osrednja sila Italijanskega demokratičnega življenja ravno Krščanska demokracija. S tem ni rečeno, da je ta stranka brez napak, da so v njej samo idealni ljudje brez osebnih ambicij in brez osebnih interesov. To je naravno v taki množični stranki, ki je na vladi že 20 let. Toda prav tako je res, da se je ves napredek italijanske republike po zadnji vojni izvršil pod vodstvom KD.

Ta stranka je od konca vojne dalje izvajala stalno podporo večine italijanskih katoličanov in tudi številnih, ki se ne priključujejo k praktičnim katoličanom. Z njih pomočjo je KD dosegla znatne uspehe na gospodarskem in socialnem polju, nastopala je v obrambo miru v zunanji politiki in v obrambo družine v notranji politiki, očuvala je demokratične svobosćine in tudi svobodo Cerkve. Ni zgrešeno, če menimo, da so Italijanski škofje v svoji skupni izjavi o »kristjanih in javnem življenju« imeli pred očmi to stranko, ko so napisali: »Če gledamo na bližnji preteklost, ni dvoma, da so se demokratične svobosćine in tudi verska svoboda utrdile v naši državi zaradi prisotnosti in enotnosti v političnem življenju tistih katoličanov, ki so sprejeli obveznost, da se hočejo tudi v javnem udeleženju držati krščanskega svetovnega naziranja.«

Našo zaključujočo škofo je: »Od padca fašizma se je pri nas marsikaj spreminilo in to tudi po zaslugi katoličanov, ki so držali skupaj in s tem omogočili, da

ČEŠKOSLOVAŠKA CERKEV V NOVIH RAZMERAH

V Rimu se že nekaj tednov mučita apostolski administrator prške nadškofije msgr. František Tomašek ter apostolski administrator škofije Trnava msgr. Ambrož Lazik, ki sta uradno prišla na zasedanje raznih cerkvenih komisij, katerih člana sta, neuradno pa sta prišla poročat Sv. sedežu o novonastalem položaju v njuni domovini ter o možnostih za Cerkev v novih razmerah. Nemška katoliška časopisna agencija K.N.A. je njune številne izjave združila v poročilo, ki bo gotovo zanimalo tudi bralce našega lista.

Kako so spremembe v vrhovih partije in države odjeknile v vrstah katoliške Cerkve na Češkem in Slovaškem?

Čuti se novo ozračje, v katerem oblasti sedaj obravnavajo razne cerkvene zadeve. Tako je vlada že odpoklicala s škofijskih sedežev svoje komisarje, ki so nadzirali vsako kretnjo škofov ali škofijskih upraviteljev, prebirali njih korespondenco ob prejemu in oddajanju pošte, jih spremljali ob priliki birme in pastoralnih obiskov, kontrolirali osebe, ki so prihajale k njim na obisk ter razgovore z njimi.

Vietnamsko ljudstvo v pričakovanju temne bodočnosti

Sodelavec revije »Nev York Times Magazine« Mr. Langguth se je pred kratkim vrnil iz Vietnam in svoje vtise opisal v posebnih člankih. Zanimiv je zlasti tisti, v katerem prikaže razpoloženje vietnamskega ljudstva glede tega, kar ima še priti.

V koalicijsko vlado, ki jo zahtevajo zastopniki Severnega Vietnam, Moskva, njeni sateliti, rdeči sopotniki in politični naivneži (Žal spada mednje tudi senator Robert Kennedy) nihče, ki ni komunist, nima nikakega zaupanja. Preveč je primerov, kako so komunisti, ki so bili v koalicijski vladi, ostale partnerje izigrali, pripravili udar, potem sestavili svojo vlado in uveljavili svojo diktaturo. Najbolj klasičen primer je Češkoslovaška, kjer se je to zgodilo prav pred dvajsetimi leti. Če bi pa bili komunisti v koalicijski vladi preslabotni, bodo storili isto kot v sedmih letih Laosu: izstopili bodo iz vlade, zasedli del vietnamskega ozemlja, organizirali svojo državo in začeli z vojaškimi akcijami zoper zakonito vlado.

Kmetje, ki so po zmagi Hočiminha pribražali iz Severnega v Južni Vietnam, se še dobro spominjajo, kako je bilo tedaj za agrarno reformo. Ljudska sodišča so dobila nalogo, da jih čim več iztrebijo, da so bili v našem smislu bolj bajtarji kot kmetje. V smislu teh navodil je bilo v letih 1954-1965 pobitih okoli 100.000 kmetov. Tudi politiki se še spominjajo, kako je pred petnajstimi leti Hočiminh pojmoval Osvobodilno fronto vietnamskega ljudstva. Kdor se je fronti pridružil, je hitro spoznal, da imajo v njej vso oblast komunisti. Kogar si niso mogli podvreči z obljubami ali grožnjami, so ga pa spravili izpod nog s silo. Načelnika ustavne stran-

se nekatere nevarnosti za versko svobodo in tudi za državljanske svobosćine niso uredili. Vendar te nevarnosti niso še izginile, še vedno so navzoče zaradi močnih totalitarnih strank v Italijanskem političnem življenju. Enotnost katoličanov je zato še vedno potrebna.

Na volivcih je zato, da presodijo in izberejo, koga bodo volili.

Kateri problem je trenutno za Cerkev na Češkoslovaškem najbolj pekoč?

Brez dvoma nezasedeni škofijski sedeži. V območju države je dvanajst škofij rimsko-katoliškega obreda, šest na Češkem in Moravskem in šest na Slovaškem ter ena vzhodno-bizantinskega obreda s slovanskim jezikom v Prešovu. Samo štiri od teh škofij imajo še redne škofo. Vzhodno-bizantinska škofija v Prešovu pa je bila sploh nasilno razpuščena ter priključena pravoslavni Cerkvi, duhovniki internirani, verniki pa, ki so se protivilni sprejeti novo stanje, kaznovani z globo in zaporom.

Kaj se je zgodilo s škofi, ki so bili na čelu škofij ob prihodu komunizma na oblast?

Nekateri so umrli, drugim pa je bilo onemogočeno izvrševanje njihove službe. Med že umrli so bili štirje, ki so bili obsojeni na dolgo zaporno kazen. Od živih so prav tako štirje šli skozi ječo, trije pa so bili odstranjeni s policijskim postopkom, med njimi prški nadškof kardinal Beran. Količko imajo sedanji oblastniki dobre namene s Cerkvijo, se bo kmalu odkrilo, ko bo Vatikan poizkusil

ke in načelnika Stranke narodne neodvisnosti so čisto enostavno umorili.

Se posebej zaskrbljeno gledajo bodočnosti naproti vietnamski katoličani, torej tisti del naroda, ki je borbo proti komunizmu dolgo časa, vse do umora predsednika Diema, najbolj resno jemal. Zelo veliko se jih je leta 1956 umaknilo pred Hočiminhom s severa na jug dežele. Sedaj jim grozi novo begunstvo. Ko bodo odšli Amerikanci, kam naj se zatečejo? Potrkali so že na vrata Avstralije, a vlada si ne želi prebivalcev z azijske celine. Sedaj poskušajo pri Kanadi. Če bo tudi tam spodletelo, ostanejo še male obrobne države, ki pa bodo tudi verjetno prej ali slej zašle v komunistične vode. Izgledi torej za vietnamske katoličane niso rožnati. Če bodo ostali na mestu, se jim bo godilo v najboljšem primeru tako kot se godi katoličanom v Severnem Vietnamu, kjer Hočiminh ne zatira katoliške Cerkve, temveč jo samo — preganja.

Prebivalci glavnega mesta v Saigonu se zavedajo, da prihaja konec njihovega brezskrbnega življenja, ki so jim ga ustvarili Amerikanci ter razmišljajo, kako bi si rešili svoje premoženje. Na deželi je drugače: zaradi državljanske vojne živi v revščini 80-90% prebivalstva. Tem se ni treba ravno bati, da bi se jim moglo pod komunisti, ko bodo zavladali, veliko slabše goditi kot sedaj. Seveda, na komunistične obljube tudi oni ne dajo dosti, saj so komuniste že dovolj od blizu spoznali. A zavedajo se dobro: vlada v Saigonu je brez moči, nima zato smisla, da bi se vmešavali v državljansko vojno, trenutno je glavno to, da si rešijo golo življenje.

Velik obisk svetih krajev

Iz Palestine prihajajo poročila, da je bil za zadnje veliko noč izredno velik obisk romarjev. Na veliki petek v vsem Izraelu ni bilo po hotelih na razpolago niti ene sobe. Da ne bi bilo prevelike gneče in da bi se ohranil red, so izraelci oblasti veliki ohteden dovolile dostop do svetih krajev samo kristjanom. Tudi sicer se romanja v Palestino vršijo redno.

nezasedene škofije izročiti novim škofom.

Kako je z duhovniki, ki so bili izločeni iz dušnega pastirstva?

Njih število je silno visoko in gre v poldrug tisoč. Ker jim je oblast vzela dovoljenje za izvrševanje duhovske službe, so se morali zaposliti v tovarnah, pisarnah in na kmetih. Leta 1950 so bile v eni sami noči razgane vse redovne skupnosti, njih člani pa najprej odpeljani v taborišča, nato pa dodeljeni v službo raznim državnim podjetjem. Samo redovnic je bilo 9000, ki so morale zamenjati svoje naravno samostansko okolje s prisiljenim v svetu. Vsem redovniškim kongregacijam je bilo tudi strogo prepovedano sprejemati nove kandidate. Kar se tiče škofijskih semenišč, je imela do leta 1950 vsaka škofija svoje veliko semenišče. Potem pa je vlada izdala odlok, ki je vsa semenišča ukinitelj ter jih nadomestil z dvema bogoslovnima fakultetama v Pragi za češke bogoslovce ter v Bratislavi za slovaške. Kasneje je bilo prška bogoslovje premeščeno v Litomerice, kjer je še danes. Profesorje in predstojnike je določala vlada, ne pa škofje. Vlada je tudi odločala in izbirala med kandidati za bogoslovje. Uveden je bil tudi »numerus clausus«, omejeno število gojencev za prvi letnik, ki se je sukalo med 20-24. Če pomislimo, da je vsako od obeh semenišč namenjeno šestim škofijam, je vsaka škofija letno smela računati s tremi ali štirimi duhovniki. Zadnje tedne je bilo sicer omejeno število odpravljenih, obstajata pa še vedno le dve bogoslovji v Litomericeah in v Bratislavi. Cerkveni krogi se prizadevajo, da bi se odprli zaenkrat vsaj še dve semenišči v Olomoucu na Moravskem in v Košicah na Slovaškem.

Težave z verskim poukom.

Vlada je strogo prepovedala vsak verski pouk po cerkvah. Verouk se je smelo učiti le v ljudskih šolah od drugega do sedmega razreda. Seveda je vlada poskrbela, da so bili veroučitelji režimski ljudje, zaradi česar je ta pouk na uspešnosti in učinkovitosti zelo trpel. Starši tem veroučiteljem niso dosti zaupali, zato je bila udeležba otrok vse prej kot dobra.

Kakšne so perspektive za naprej?

Vzpostavil se je dialog med predstavniki vlade in štirimi škofi, ki so ostali na čelu škofij. Posebni spremembi ti stiki še niso prinesli, če odmislimo odstranitev vladnih komisarjev s škofijskih sedežev in dovoljenje, da se obnovi zatrta škofija v Prešovu. Visečih vprašanj je cel kup, zlasti rehabilitacija duhovnikov, oživiljenje redovnih skupnosti, imenovanje novih škofov, odprava veri in Cerkvi sovražnih zakonov. Marsikatera krivica se bo dala odpraviti z upravnim postopkom, marsikatera s pogajanjem s Sv. sedežem, a osnovno za bodočnost Cerkve na Češkoslovaškem bo vzdušje, ki bo nastalo v novih razmerah, seveda, če bo oblast imela dobro voljo in iskreno hotenje, tudi glede Cerkve popraviti to, kar je stalnišči strahovlada pustila za seboj na vseh področjih javnega življenja.

Leto dni po udaru v Grčiji

21. aprila lani je skupina polkovnikov v Atenah pod pretvezo, da grozi Grčiji komunistična nevarnost, izvedla svoj udar, razpustila parlament in uvedla vojaško diktaturo, ki še vedno traja. Dopisnik pariškega lista »Le Monde« Alain Gouëdard je nedavno svoje vtise o novi Grčiji povzel na kratko takole:

Prava moč vojaške vlade je strateški položaj Grčije v zahodnem obrambnem sistemu. Tak položaj je za Sev. Ameriko tolike vrednosti in pomena, da odpadejo vsi drugi pomisleki kot npr. da je režim odpravil demokracijo, uvedel policijsko nadzorstvo ter si pomaga z ječami in kazenskimi taborišči. Po 21. aprilu so se ameriške naložbe v Grčiji silno povečale. Ameriške banke pridno odpirajo svoje podružnice ter vztrajno odstranjujejo pred udarom že močno gospodarsko prisotnost Japonske in Zapadne Nemčije.

Odpor? Grki, vsaj tisti, ki so pripravljani o tem govoriti, so prepričani, da ga ni in da ga še dolgo ne bo. V Grčiji državljanska vojna, ko so komunistični partizani morili vseprek, še dolgo ne bo pozabljena, prav tako strahovita revščina, ki je temu sledila. Polkovniški režim to razpoloženje spretno izrablja. Povsod je videti lepake, ki prikazujejo rdeča grozodejstva iz državljanske vojne, na njih pa geslo: »Nikdar več kaj podobnega!« To geslo služi vladi kot glavno opravičilo za njen obstoj. Trgovci, uradniki, delavci, vsi so podobnih misli: »Ta dežela je že dovolj trpela, zato je želeli, da bi nobena stvar več ne škaltala njenega miru. Ni mamo se kaj pritoževati. Korupcija je izginila; uprava postuje bolj kot prej; velika javna dela so končana ob predvidenem času; drahna je solidna in cene so se ustabile. Kaj hočete še več...?«

Dejstvo je, prvi omenjeni francoski časnikar, da se je po 21. aprilu 1967 v tej deželi, ki se imenuje kraljevina Grčija, nekaj spremenilo, in sicer na bolje. Pred tem datumom je bilo izsiljevanje splošno pravilo; za navadno potrdilo o državljanstvu je bilo treba plačati podkupnino; uvozna in izvozna dovoljenja so dobili trgovci, ki so ponudili več; vsako univerzitetno diplomno se je dalo kupiti. Vsi Grki so bili na škodi zaradi te korupcije. Ko jo je vojaški režim zatrl, so ta uspeh vsi ljudje z navdušenjem pozdravili. Morda bo kdo rekel: demagoška poteza. Nemara je res tako, a javno mnenje jo je toplo sprejelo.

Gibalov vsega režima je polkovnik Papadopolos, mož dela, iniciative, hitrih odločitev, garač. Seveda ni demokrat. Tega tudi ne skriva. Vrsta ugodnih okoliščin mu je pripomogla, da se je obdržal v sedlu in si utrdil položaj. K temu mu je pomagal tudi kralj Konstantin s svojim lahkomišelnim protitudarom. Čas teče, Papadopolos pa si gradi pozicije, ki jih bo le težko omajati. Mladi ljudje, do 30 let stari, so v civilnih službah zamenjali generacijo šestdesetletnikov. Jasno je, da družijo z njim. V vojski je prav tako; odstranjeni so bili neopredeljeni in tisti, ki so pokazali preveč navdušenja za kralja. V začetku je Papadopolos podpirala skupina kakih 60 častikov, sedaj jih je že 400 do 500. Mlajši oficirji so z navdušenjem podprli polkovnika, ker v splošnem ne spadajo h generalski kasti, ampak so izšli iz nižjih slojev. Tako je vojaški vladi uspelo postaviti na noge svoj aparat, ki danes obvlada vse grško javno življenje.

Katoliška šola v Stockholmu

Nemška škofovska konferenca je darovala 250.000 dolarjev za zgraditev katoliške šole v Stockholmu, ki jo bodo vodile nemške redovnice. Nadaljnjih 750 milijonov dolarjev, ki so potrebni za ostvartev dela pa bo nudila ustanova sv. Ansgarja, ki delpira katoliške organizacije v Skandinaviji in kongregacija redovnic, ki bodo poučevale v šoli.

OŽIVLJENI STALINIZEM V SLOVENIJI

Malo več svobode, ki jo uživajo katoličani zadnje čase v Sloveniji, ki je vsekar zagotovljena — vsaj na papirju — v komunistični ustavi ter nekoliko okrepljena po protokolu med Jugoslavijo in Vatikanom, začena vznemirjati nekatere komuniste, ki očitno še niso toliko napredovali v družboslovju, da bi vedeli, da je Marx napadal vero predvsem v kolikor je premo glasno protestirala proti socialnim krivicam njegove dobe in v kolikor so njeni predstavniki branili kapitalistični sistem.

E. K. je v »Teoriji in praksi« (1967, št. 10) napadel katoličane, da prirejajo zabavne prireditve za katoliško mladino in zahteva, da ne sme biti vera osnova za »kaktšnokoli združevanje in ločenje ljudi na katerem koli področju zunaj cerkve in zunaj religije.«

V II. številki Teorije in prakse zagotavlja E. K., da katoliško časopisje zato tako zagovarja Pija XII. in njegov molk v odnosu do nacionalnega socializma, ker mu gre »za ohranitev nedotakljivega sijaja določene papeže — Pija XII. — in s tem vsega, kar le-ta simbolizira: fanatični antikomunizem, duha križarske vojne proti »brezbožnemu komunizmu« (E. K. je očitno pozabil, da je napisal okrognico o brezbožnem komunizmu Pij XI. — op. ur.).

Z. R. se zgraža nad »Družino«, ki poziva zlasti študente k pokristjanjevanju slovenske narodne skupnosti in očeta cerkvenim dostojanstvenikom, da ničesar ne ukrenejo v primerih kot je bila pridiga kaplana Petriča iz Cerkev, ki je omenil pravično ameriško intervencijo v Vietnamu. Z. R. se hujuje tudi nad ravnanjem duhovnika Koncilje, ki je hotel kar na deseti opraviti obred maziljenja, pa mu preiskovalni sodnik tega ni dovolil.

A. J. se zgraža v 12. številki iste revije, da so se udeležili tečaja zamejskih duhovnikov v Trstu, na katerem je maševal in govoril tudi škof dr. Janez Jenko, nekateri duhovniki, ki so se udeležili tudi kongresa Cerkev v stiski v Königsteinu pri Frankfurtu, kjer so prižgali svečo za preganjani slovenski narod.

Z. R. napada in isti številki mladinski list »Ognjišče«, češ da svoj koncept »pokotličanjenja« čedalje bolj posledno izvaja z organiziranjem medsebojnega dopisova-

nja med poedinci in med veroučnimi skupinami ter pozivom, naj bi tisti, ki to zmorejo, plačevali naročnino za list tistim, ki bi ga radi prejeli, pa ga ne morejo sami plačati. Še bolj ga boli Sklad škofa Vovka, ki je namenjen biranju sredstev za reveže, ki jih javno skrbstvo ne odkrije. Pisec poudarja: »Ugovarjamo temu, da si prilagača (Cerkev) pravico do konkretnih socialnih akcij v okviru svoje organizacije ali s snovanjem posebnih organizacij« (str. 1823).

Z. R. se je podrobneje zanimal za kongres »Cerkev v stiski« in je iskal vire ne samo v »Katoliškem glasju«, marveč celo v »Osservatore Romano«, kar mu je še povečalo njegovo nezaupanje. Zato zaključuje svoje pisanje v prvi številki letošnjega leta s sledečim pozivom:

»Iskreno bi bil vesel, če bi lahko slovenski cerkveni voditelji ali katera koli od njih pooblaščenca oseba meni in drugim zagotovili tole:

1. da slovenske katoliške Cerkev ne štejejo za »Cerkev v stiski« ali za »Trpečo Cerkev« in da zato zavračajo vsako podobno gesto kogarkoli doma ali v tujini;
2. da ne želijo povezovati svojih prepričanj o položaju Cerkev pri nas v nobenem primeru z ocenami in gesli kongresov »Cerkev v stiski« ali »Pomoč trpeči Cerkv« in da so zato pri osrednjih ustanovah rimske kurije ukrenili vse potrebno, da se slovenskemu emigrantskemu duhovskemu zastopstvu odvzame vsak mandat nastopanja v imenu Cerkev v domovini;
3. da so vse navedene objave v L'Osservatore Romano ostanek pretekle cerkvene politike ter kot take v nasprotju z uradno politiko apostolske stolice do socialistične Jugoslavije;
4. da slovenski duhovniki in ustanove iz načelnih razlogov odklanjajo vsako materialno pomoč, ki bi jo iz tujine pošiljali iz naslova gibanja »Pomoč trpeči Cerkv« (str. 146-147).«

Visoka šola za politične vede v Ljubljani, ki izdaja revijo »Teorija in praksa«, in njen odgovorni urednik Zdenko Roter očitno skrbno zasledujeta vsako kretanje katoličanov in skušata ožigosati vsako življenje po veri kot nedovoljeno poseganje vere na družbeno področje. —dreš

Spominska svečanost na Dunaju

V nedeljo 28. aprila so se člani Kluba slovenskih študentov na Dunaju spomnili 25-letnice usmrtitve pripadnikov koroške slovenske manjšine v dunajskem deželnem sodišču. Na kraju usmrtitve so študentje položili venec vsem slovenskim žrtvam fašizma. Klubski mešani in klubski moški zbor sta zapela nekaj koroških pesmi. Vmes pa je spregovoril predsednik kluba, Malle August sledeče besede:

»29. aprila 1943 so bili obglavljeni v teh prostorih pripadniki slovenske manjšine na Koroškem. Še trinajst človeških žrtev je zahteval sistem, ki ga večina izmed nas pozna samo iz pripovedovanja staršev ali pa iz knjig. Nasilje je zavladalo nad narodi Evrope, ko se je nemški človek proglasil za gospodarja Evrope, za »nadčloveka«. Koroški Slovenci so med prvimi morali spoznati krutost Hitlerjevih idej.

Vrsti koroških Slovencev je v dneh od 7. do 9. aprila 1943 sodil v Celovcu prvi senat ljudskega sodišča iz Berlina pod predsedstvom dr. Freislerja. Ljudsko sodišče je obsodilo 13 naših rojakov na smrt, drugi pa so bili obsojeni na dolgotrajne, težke zaporne kazni. Trinajsterji so dali življenje za ideale človeštva: za svobodo, mir in demokracijo. Te ideale je teptal nemški fašizem. Ni priznaval pravice do svobode, miru in demokracije narodom, ker bi se moral odpovedati vzvišenosti, ki si jo je lastil kot »nadčlovek«. Nemškemu fašizmu so se uprli vsi evropski narodi. V skupnem boju so videli edini uspeh. Tudi koroški Slovenci so doprinesli delež k temu boju. Hude rane, ki jih je zadal nacizem koroškim Slovincem, se še danes občutijo. Nasilje, ustrahovanje in nemška propaganda so psihološko močno prizadeli slovensko manjšino na Koroškem.

Spomniti pa se moramo tudi tistih koroških Slovencev in nemško govorečih sodelavcev, ki so pustili svoja življenja v zaporih, v koncentracijskih taboriščih in tudi tistih, ki so z orožjem v roki padli za svobodo.

Leta nacističnega nasilja so minula. Zrve nasilja naj nam bodo opomin. Vprašati se moramo namreč, kako je bilo sploh mogoče, da je prišlo do tako groznega nasilja, ki je prizadelo milijone ljudi

in se prizadevati, da ne bo več prišlo do sličnih pojavov. To smo dolžni našim žrtvam nacizma.«

Sto deset let smrti misijonarja Knoblehara

Letos 13. aprila je poteklo 110 let, odkar je umrl veliki afriški misijonar Ignacij Knoblehar. Rodil se je 6. julija 1819 v Skocjanu na Dolenjskem. Studiral je najprej v bližnjem mestecu Kostanjevici ob Krki, nato v Celju in Novem mestu. Vstopil je v ljubljansko semenišče, kjer je končal dva letnika bogoslovja. Zaprošil je za sprejem na rimski misijonski zavod Propaganda, vendar niso uslišali njegove prošnje. Mladi Knoblehar ni obupal, temveč je sam z velikimi žrtvami nadaljeval študije v Rimu. Šele leta 1843 so ga sprejeli na Propagando in dve leti nato je bil posvečen v duhovnika.

Zel se je posvetiti misijonom, za katere je tudi žrtvoval svoje življenje. Kongregacija ga je poslala na novo ustanovljeni misijon v srednji Afriki, današnji Južni Sudan. Z veliko izobrazbo in znanjem številnih jezikov ter prirodoslovnih ved je bil poznan po svetu; imenovali so ga Abuna Soliman. Uspešno je deloval v Hartumu in ob Belem Nilu. Raziskoval je ondotne kraje in postal zelo dober etnolog. Njegovo misijonsko postajo so vzdrževalo slovenske škofije. Sam je navdušil pet slovenskih duhovnikov, da so mu sledili v afriške misijone. Zaradi nezdravega podnebja in mrzličnih boleznih so vsi podlegli prezgodnji smrti.

V misijonu so mu pomagali tudi slovenski laiki. 38-letni Knoblehar je na poti v Rim umrl zadet od kapi v Neaplju 13. aprila 1858. Padel je v zemljo kot pšenično zrno, da umre in rodi obilen sad. Njegov misijon je bil po njegovi smrti uničen; kasneje je znova vzcvetel, dokler ni prišlo po proglasitvi sudanske neodvisnosti zadnje čase spet do novega krutega preganjanja črnskih kristjanov, ki jih je sedaj 400.000, s strani mohamedanskih Arabcev.

Ignacij Knoblehar spada v družbo velikih slovenskih misijonarjev in učenjakov. Morda ga bomo nekoč častili kot svetnika kakor Slomska in Barago.

DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE ZA POSLANSKO ZBORNICO IN ZA SENAT 19. MAJA 1968

Slovenskim volivcem in volivkam na Goriškem!

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici je odločilo, da podpremo kandidate goriške Krščanske demokracije za poslansko zbornico in za senat, ker bodo Krščanska demokracija in njeni izvoljeni predstavniki v parlamentu kot v preteklosti tudi v bodoče podpirali rešitev določenih vprašanj, ki zadevajo slovensko manjšino, kakor izhaja iz sledečega dokumenta.

Zastopniki Krščanske demokracije in Slovenske demokratske zveze na Goriškem so se sestali z namenom, da pregledajo do sedaj dosežene uspehe na sodelovanju, ki je bilo ustvarjeno na občinski, pokrajinski in deželni ravni.

Posebej je bilo ugotovljeno, da je soudeležba v občinskem odboru in pri sestavi večine v pokrajinski upravi omogočila obojestransko boljše spoznavanje v vzajemno korist obeh strani.

Kar zadeva šolske zgradbe, se je ugotovila potreba, da se poskrbi za boljšo opremo, obnovo in zgraditev novih sedežev za otroške vrtce, osnovne in srednje šole, tako da bodo bolj odgovarjali potrebam slovenskih šolarjev in dijakov; vse te šole že obstajajo ali pa jih je treba ustanoviti.

Na šolskem področju bo potrebno vztrajati, da se odpre strokovni zavod trgovske smeri s slovenskim učnim jezikom in to v korist in pomoč celi skupnosti z ozirom na trgovski razvoj mesta.

Na polju šolske zakonodaje bo, poleg šolskega zakona in zakona za stalež na šolah, ki sta že v veljavi, treba poskrbeti tudi, da se razpišejo predvideni natečaji. Razen tega bo treba znova predložiti zakon o ustanovitvi šolskega nadzorništvu in didaktičnih ravnateljstev za slovenske šole upoštevajoč potrebe goriške pokrajine. Smatra se končno kot zaželeno, da se na tržaški univerzi ustanovi stolica za slovenski jezik in slovstvo.

Pomagalo se bo pri zaposlitvi mladih delavcev in izobražencev slovenskega jezika na ravni popolne enakopravnosti.

Nadaljevalo se bo s pravičnimi in primernimi podporami dobrodelnim, kulturnim in športnim ustanovam ter se bo pospeševala ustanovitev posebnih poletnih in zimskih kolonij za slovensko šolsko mladino.

Podvzeli se bodo potrebni koraki, da se reši vprašanje lastninske pravice zgradb slovenskih ustanov, ki so bile na kateri koli način prisiljene odtujene za časa fašističnega režima.

Po proglasitvi gospodarsko zaostalih in gorskih področij, ki ima namen pospeševati kmetijstvo in turizem, in po končanem programu za izboljšanje cestnega omrežja, bo treba nadaljevati z vsemi primernimi pobudami, da se izpopolnijo javne usluge posebno v števerjanski, sovodenski in doberdovski občini ter v okolici goriške občine, vedno v skladu s splošnim gospodarskim razvojem.

V skladu z osnovnimi pravicami, ki zadevajo popolni razvoj človekove osebe, se bo, skupaj z odgovornimi dejavniki na deželni in državni ravni, nadaljevalo s prizadevanjem, da se znova predloži in v parlamentu odobri zakon za kazensko preganjanje vseh, ki zasramujejo slovensko etnično skupnost.

Glede potrebe, da se državljani slovenske manjšine poslužujejo lastnega jezika v občevarjanju z javnimi uradi, se sklone, da se bodo iskale najbolj primerne postavne in upravne poti, da bo dana vsakemu državljanu enaka možnost izražanja in razumevanja, posebno v odnosih s sodnijskimi, anagrafskimi in sličnimi uradi.

Pri nadaljnjem prizadevanju za mir in napredek v teh obmejnih krajih, se bo izvajala politika, ki naj v največji meri zagotovi spoštovanje krajevnih in kulturnih posebnosti na ozemlju, kjer prebiva slovensko ljudstvo, vključno krajevno imenstvoje v slovenskem jeziku.

Kandidata goriške Krščanske demokracije sta:

DINO MAROCCO za poslansko zbornico. Temu dajte tudi preferenčni glas!

ETTORE VALLAURI za senat.

Slovinci! Kdo naj nam pomaga, če pa nimamo lastnega poslanca, ki si ga pri današnjih razmerah niti ne moremo izvoliti, ker nas je premo? Pomislite, presodite ponatisnjeni dokument in 19. maja glasujte za KRŠČANSKO DEMOKRACIJO!

Slovenski socialisti in komunisti v italijanskih strankah in njih kandidati na italijanskih volilnih listah nimajo v teh strankah nobene besede za slovensko stvar in za koristi slovenskega ljudstva! Slovenski socialisti in komunisti v italijanskih strankah morajo ubogati le italijanske voditelje in zagovarjati le program italijanskih socialistov in komunistov, ki se ne sklada s koristmi slovenske manjšine v Italiji!

SLOVENC! 26. MAJA 1968 BOMO VOLILI PA SLOVENSKE KANDIDATE!

SLOVENSKA DEMOKRATSKA ZVEZA JE IN OSTANE SAMOSTOJNA ORGANIZACIJA, OD NIKOGAR ODVISNA, IN BO KAKOR V PRETEKLOSTI OB VSAKI DRUGI PRILIKI NASTOPILA S SVOJO SLOVENSKO LISTO!

TAKO NASTOPI ZA DEŽELNE VOLITVE, KI BODO 26. MAJA 1968, S SVOJO LISTO IN S SVOJIMI KANDIDATI. ZATO BOMO VSI SLOVENC! GORIŠKE POKRAJINE VOLILI 26. MAJA LE SLOVENSKO LISTO IN NJENE KANDIDATE!

VODSTVO SDZ V GORICI

OKNO V DANAŠNJI SVET

Stoletnica Marijine bazilike v Turinu

Salezijanska družba praznuje letos stoletnico veličastne bazilike v Turinu, ki jo je zgradil ustanovitelj družbe sv. Janez Bosco v čast Mariji Pomočnici kristjanov. Prve spominske slovesnosti so bile 24. aprila ob prisotnosti inšpektorjev salezijanskih redovnih pokrajin iz vsega sveta. Se prej so le-ti imeli skupen posvet v Comu.

Mednarodno zborovanje »Caritas« v Zagrebu

Letno zborovanje mednarodne dobrodelne organizacije »Caritas«, ki ima svoj sedež v Rimu, bo letos v Zagrebu. Po prvih imi organizacija svoje letno zborovanje vsako leto v drugi državi in letos je prišla na vrsto Jugoslavija.

Romarji iz Hrvatske v Fatimi

Od 11. do 26. maja bo veliko hrvatsko romanje v Fatimo. Prijavilo se je 600 romarjev. Potovali bodo z avtobusi. Za mesec julij pa se pripravlja drugo hrvaško romanje v Fatimo.

Akcija proti splavu

V Denverju v severnoameriški državi Colorado so predstavniki različnih veroizpovedi ustanovili ligo proti splavu. Novi organizem, ki se imenuje Skupni svet za zdravniško in socialno zakonodajo, namerava doseči revizijo zakonov o splavu, ki so tam manj strogi kot v drugih severnoameriških državah. Poleg moralnih vidikov obstajajo tudi uspešni pravni razlogi, kateri lahko podprejo nastop proti ukrepom, ki so glede splava sedaj v veljavi v državi Colorado.

R A Z N O

V Beogradu tujcu ne kaže zbole

Prišel je v Beograd — tako piše beograjska »Ekonomska politika« od 7. aprila letos — tuj državljan na obisk prijateljem ter tu nenadoma zbolel. Prijatelji so poklicali zdravnika po telefonu a ta je najprej vprašal, koliko vročine ima bolnik. Odgovorili so mu, da 38,5. »Kličite me, ko bo imel 39« ali čez,« zdravnik odločil ter ostal doma. Čez nekaj ur je bolnik dosegel zaželeno temperaturo. Spet so klicali najbližjo zdravniško postajo. To pot je bil odgovor drugačen: ker gre za tujega državljana, bi mu treba izpolniti cel kup obrazcev, napisati račun v tuji valuti, preračunati denarje, kar vse bi bilo preveč komplicirano, zato raje zdravnik ne bo prišel. »Ekonomska politika« ne poroča, kaj je bolnik nato bolezen preстал. Gotovo se bo skrbno pazil, če bo še kdaj šel Beograd, da bi tam zbolel. Skušal bo napraviti že pred odhodom zdoma.

Zasedanje v korist narodov tretjega sveta

V Beirutu v Libanonu je bila prva svetovna konferenca o sodelovanju pri razvoju tako imenovanega tretjega sveta. Konferenco so organizirale vse krščanske cerkve. Na konferenci so ugotovili, da potrebuje države vsako leto 150 milijard dolarjev za oboroževanje in samo 10 milijard dolarjev za socialni napredek. Na konferenci so sklenili, da je treba v svet zbuditi zavest odgovornosti za narode, pot razvoja in doseči večjo materialno pomoč. Predlagali so, naj bi bogate industrijske države prispevale en procent svojih dohodkov. Državam na poti razvoja naj se dajejo krediti pod boljšimi pogoji. Izvesti je treba temeljito agrarno reformo. Potrebna je večja tehnična pomoč. Konferenca so se udeležili tudi predstavniki muslimanskega sveta, kar je posebno razveseljivo, ker se polagoma pravilja pot sodelovanju med kristjani in muslimani.

S TRŽAŠKEGA

Dejavnost Društva slovenskih izobražencev

V okviru niza razprav iz novejše slovenske zgodovine, ki ga je priredilo Društvo slovenskih izobražencev, je v ponedeljek 24. aprila predaval v društvenih prostorih v ul. Donizetti publicist Franc Jeza o držanju Slovencev med zadnjo vojno. Običajna sv. maša, ki jo organizira Društvo slovenskih izobražencev, je bila tistokrat popoldne v župnijski cerkvi na Krtinari.

Študijske štipendije za slovenske šolnike

Republiški sekretariat SR Slovenije za prosveto in kulturo je tudi za akademsko leto 1968/69 razpisal natečaj za šest štipendij za izpopolnitev v slovenskem jeziku in slovstvu na ljubljanski univerzi. Štipendije so namenjene slovenskim študentom na Tržaškem. Prosilci naj vložijo nekolikovane prošnje do 15. maja na šolskem skrbništvu v Trstu.

Obisk ministra Tolloya v Trstu

V okviru mednarodnega salona turizma ki so ga odprli pred kratkim na tržaški pomorski postaji, je minister za zunanjo trgovino Tolloy odprl V. kongres Italijanske zveze potovalnih in turističnih uradov. Minister Tolloy se je med svojimi obiskom v našem mestu sestel tudi s predstavniki Slovenske gospodarske zveze.

Tradicionalne prireditve

Na trgu v Boljuncu so od srede do nedelje domači fantje postavili mlaj. Tradicionalno »majnico« v dnehu od nedelje do torka. S tem tradicionalnim praznovanjem je bila združena tudi XII. razstava domačih vin, na kateri je sodelovalo 10 domačih vinogradnikov.

Občni zbor kmečkih organizacij

Na skupnem občnem zboru Kmečke zveze in Zveze malih posestnikov so člani odobrili sklep o združitvi obeh organizacij v enotno kmečko organizacijo. Za predsednika nove organizacije je bil izvoljen Jakob Škerk, za podpredsednika Dušan Kodro in Alfonz Guštin, za tajnika Marij Grbo in za upravnega tajnika Lucijan Volk. Izvršnem odboru je še 12 članov, v glavnem odboru pa 22. Izvolili so tudi nadzorni odbor in razsodišče.

Pogumno naprej!

Na Tržaškem se volilna kampanja za Slovensko skupnost dobro razvija. Če imajo ljudje le čas, pridejo na shode, da tako izpričajo svojo narodno zavest. Razveseljivo je, da se za slovensko stvar ogreva slovenska mladina, ki čuti v Slovenski skupnosti tisto silo, katere je tudi njej zmogla ustvariti lepšo bodočnost. Slovenska skupnost ve, da je v slovenski mladini čudovito veliko dobrega ter ji zato zaupa. Mladina pa ji vrača zaupanje z delom za slovensko zmago pri volitvah.

Ker je sodišče zavrnilo listo Združenih socialistov v Vidmu, se utegne položaj precej spremeniti. Drugačna bo igra ostankov. Strokovnjaki so izračunali, da bo morala dobiti Slovenska skupnost precej visoko število glasov za izvolitev enega slovenskega zastopnika. Nevarni ji postanejo republikanci, pa tudi independentisti. Zato je potrebno, da na Tržaškem in Gorškem naredimo vse za izvolitev slovenskega zastopnika v deželni svet.

Hvala Bogu lahko rečemo, da je razpoloženje povsod dobro. Naši ljudje se zavajajo svoje dolžnosti. Ogorčeni so nad nestrpnimi, ki trgajo, pacajo in popisujejo lepake Slovenske skupnosti zato, ker so slovenski, ker pričajo, da v Italiji živimo Slovenci. Lepake nam lahko trgajo, glasovnic v kabini pa nam ne bodo mogli raztrgati. Tam jim bomo dokazali, da nas je veliko in da smo zavedni.

Rekli smo, da je izvolitev slovenskega zastopnika zaradi spremenjenega razmerja sil med strankami zaradi zavrnitve socialistične liste v Vidmu lahko v nevarnosti. Iz tega izhaja sveta dolžnost vsakega zavednega Slovence, da dela res za zmago Slovenske skupnosti. Ogravnina večina naših rojakov se tega zaveda. Vsi pravijo, da moramo glasovati za Slovensko skupnost in omogočiti izvolitev slovenskega zastopnika ne glede na politično prepričanje. Tu gre za veliko več kot za kakšno strankarstvo. Gre za izvolitev slovenskega svetovalca, ki ne bo odvisen od nikogar, ki bo zagovarjal slovenske pravice tudi takrat, ko bi mu ukazali molčati, ako bi bil izvoljen na kakšni italijanski listi.

Zal nam je, da moramo prav zaradi tega še bolj obsoditi nekatere osamljene razbijaške poskuse, ki niso naperjeni toliko proti Slovenski skupnosti, ampak proti Slovencem sploh, ako vso stvar dobro premislimo. Te razbijaške poskuse, ki so zagledali luč sveta v »Novem listu«, potem izkoriščajo proti Slovencem sploh in zlasti proti Slovenski skupnosti in Slovenski levici, ki je stopila v koalicijo s Slovensko skupnostjo. Izkoriščajo jih italijanski komunisti, pa tudi »Primorski dnevnik« ter vsi tisti, ki stojijo za njim in za »Novim listom«. Ti bi si naprtili težko odgovornost, ako slovenski zastopnik ne bi bil izvoljen.

Kar zadeva polemiko SKSZ in tržaške SDZ pa tole: še enkrat poudarjamo, da je bila lista Slovenske skupnosti demokratsko določena. Nosilca liste je izvolil občinski zbor Slovenske skupnosti skoro soglasno. Ostale kandidate je s pooblastilom občnega zbora prav tako z velikansko večino odobrili svet Slovenske skupnosti. Po pravilih je to naloga sveta in ne raznih skupin, ki so nekoč ustanovile Slovensko skupnost. Takšna so pravila in dokler so takšna, jih je treba spoštovati. Kandidatna lista, ki je res ljudska, torej ni bila nikomur vsiljena. Formalnosti sicer sploh niso važne. Važno je, kdo dela za Slovene in kaj dela. Sestavljanje kandidatne liste je potekalo javno pri belem dnevu in ne kje pod mizo, kot bi nekateri hoteli.

Svet Slovenske skupnosti ima pri tem popolnoma čiste roke in mirno vest. Slovenska skupnost ni nastala zato, da bi delila stolčke, ampak da dela v korist slovenske manjšine. In to ji štejemo v čast. Bilo bi hvalevredno, če bi kdo protestiral, ker ni dobil dovolj dela. To pa se ni zgodilo. Protestirali so le nekateri, ki jih je bilo pri delu malo ali sploh nič videti, pač pa jim diši »oblast« ali kakšen stolček.

Ker komunisti na shodih očitajo, da »prvak Slovenske skupnosti« dr. Agneletto pošilja pohčerenko v italijansko šolo in da je nabrežinski župan naredil nekatere stvari proti slovenskim koristim, lahko povemo, da dr. Agneletto ni član Slovenske skupnosti in da so komunistični očitki proti nabrežinskemu županu v preiskavi. Tako so nam na omenjeni vprašanji odgovorili pri Slovenski skupnosti. Do nikogar nečemo biti krivični in smo mnenja, da očitki komunistov proti nabrežinskemu županu ne držijo. Preiskava pa naj se le izvede, da se vsa zadeva popolnoma razčisti.

Tržaške skavtinje so proslavile svojega patrona

Dne 1. maja so slovenske tržaške skavtinje praznovale god svojega zavetnika sv. Jurija na travniku pod goro sv. Sočerja nad Dolino. Imele so sv. mašo na prostem, po sv. maši obljubo s sprejemom novih članic, popoldne pa veliki zbor in igro »Lov na zaklade«. Vreme je bilo ugodno, razpoloženje odlično, udeležba skoro polnoštevilna. Udeleženk je bilo točno sto.

Ob obljubi je ena izmed skavtinj poudarila s posebnim nagovorom vzvišenost tega trenutka. Dejala je, da je dan obljube za vsakega skavta in skavtinjo prazničen dan, dan sreče in mladostnega znanja. Skavtska obljuba je zgrajena na krstni obljubi. Ze tedaj se človek zaveže, da bo vedno in povsod ljubil Boga in bližnjega ter izpolnjeval dolžnosti do Cerkev. Skavtinja k temu dodaja še zvestobo do domovine in naroda, h kateremu pripada. Zato je ponosna na svoj jezik, ki je tako lep in bogat. Skavtinja goji tudi nesebično ljubezen do bližnjega; najbolj je srečna tedaj, ko izvrši dobro delo. Duh, ki preveča skavtsko organizacijo, je vera v Boga, vera v ideale, navdušenje za dobro, delo za boljši svet, neskaljen optimizem, sestrična ljubezen do vseh ljudi. Hoditi po skavtski poti pomeni zato hoditi po poti sonca, veselja in večne mladosti.

SLOVENKE, SLOVENC!

Bodimo enotni! Če se razpršimo v italijanske stranke, kot želijo naši narodni nasprotniki, ne bo več nikogar, ki bi lahko branil naše pravice. Padli bi na položaj Beneških Slovencev. A potrebno je obratno! Mi moramo ohraniti lastno narodno zastopstvo in politično predstavnitvo in dobiti ga morajo tudi Beneški Slovenci! Zato glasujemo vsi za Slovensko skupnost! Naš preferenčni glas na Tržaškem pa naj dobi požrtvovalni nosilec liste Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka! To bodi naš odgovor tistim, ki hočejo razbiti slovensko enotnost in ribariti v kalnem!

bral: »Otrok je imel rdečo obleko, bele nogavice in črne sandale.« Jurij se je kot omočičen prijel za glavo.

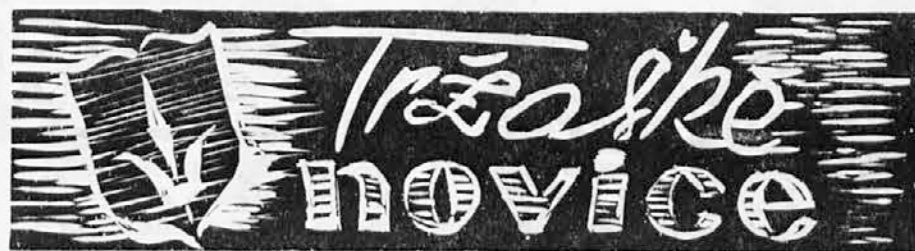
Moj otrok vendar ni imel rdeče obleke, je s težavo izrekel. »Rdeče barve Rozvita kar videti ni mogla.«

Vsi so pozabili na obletnico mature. Z zanimanjem so vsi zrl v enega izmed njih, ki je s tresočim glasom zaprosil: »Prosim te, daj mi za hip to knjigo!«

»Vzemij jo in lepo v miru jo preberi,« je svetoval dr. Weissenberg.

Jurij Frohner ni poslušal njegovega nasveta. Nervozno je prelistaval knjigo, ki mu jo je Heller rade voje odstopil. In tam bral naslov enega izmed sestavkov: »Veš li število zvezd...?«

Zdaj se mu je godilo kot Korneliji, ko je dopoldne brala tisto zgodbo v časopisu. Kaj so to blodnje ali je resnica? Z mrzlično naglico je prebiral sestavek, ki ga je Lore v lep otroški pisavi napisala v album. Potem je zaprl oči. V prsih ga je dušilo. Zdelo se mu je, da se majoje tla pod njim. To je njegov otrok, mora biti njegov otrok! Drugače sploh ni mogoče. Vse se tako ujema. Obleka, jahanje,

Sv. Ivan

Sredi aprila je umrla v Boršiču (ulica Timignano) 86-letna Terezija Ipavec. Dokler so ji dopuščale telesne moči, je prihajala v cerkev. Bila je ena izmed najboljših zvestih slovenskih tržaških romaric. Na drugem lurškem romanju se je le s težavo držala po koncu, pred dvema letoma je bila že na poti na postajo, a se je morala vrniti domov.

Na prvi dan maja pa je umrl tudi 86-letni zobozdravnik Silvester Marc. Kljub starosti je bil vedno čil in krepak; šestokrat jo je kar peš ubral v središče mesta.

Oba sta bila dobrotnika našega Marijinega doma. Bog jima daj večni pokoj. Preostalim sorodnikom izrekamo naše sožalje.

Gradnja našega doma se nadaljuje in je upanje, da bomo letos to delo dokončali.

Prvomajsko praznovanje v Bazovici

Tudi letos je bilo na Tržaškem res slovensko prvomajsko praznovanje v Bazovici. Vesela prireditelj je bila na športnem igrišču Slomškovega doma. Številno občinstvo so zabavali Beneški fantje, nastopil pa je tudi domači pevski zbor Lipa.

Tudi letos — v letu vere — vabimo Marijine častilce na

MARIJANSKO PROCESIJO

ki bo v **TREBČAH** v nedeljo 12. maja. Začetek ob 4^h popoldne: sv. maša, govor, procesija s kipom Matere božje. Med procesijo bomo prepevali litanije M. B. z odpevi in lepe Marijine pesmi ob spremljavi vaše godbe. Za sklep bo v cerkvi zahvalna pesem za dar sv. vere.

O prazniku prvega maja je spregovoril dr. Drago Stoka, nosilec liste Slovenske skupnosti za deželne volitve. Govornik je poudaril potrebo, da tudi Slovenci praznujemo prvi maj v svojem jeziku in v svojem duhu, saj je prvi maj praznik slovenskega delavca, slovenskega kmeta in slovenskega umskega delavca. Ob koncu svojega govora je dr. Stoka naglasil potrebo, da si Slovenci zgradimo boljšo prihodnost, v kateri ne bo ne sovraštva ne razprtij in v kateri bomo Slovenci enakopravni s sosedi italijanske narodnosti. Večerni spored se je nadaljeval do polnočnih ur.

Ministrski dekret o poimenovanju slovenskih šol

Pred kratkim je izšel ministrski dekret, s katerim so poimenovane še tiste slovenske srednje šole, ki doslej niso bile: klasični in znanstveni licej je poimenovan po dr. Francetu Prešernu, učiteljske po škofu Antonu Martinu Slomšku, srednja šola pri sv. Jakobu po Ivanu Cankarju in srednja šola v Rojanu po Franu Erjavcu.

Ostale naše srednje šole so takole poimenovane: trgovska akademija po Žigi Zoisu, srednja šola pri sv. Ivanu po sv. Cirilu in Metodu, v Nabrežini po Igu Grudnu, na Proseku po Franu Levstiku, na Opčinah po Srečku Kosovelu in v Dolini po Simonu Gregorčiču.

Osnovne šole pa še vedno nimajo svojih imen. Upajmo, da bo čimprej prišlo tudi do tega.

Zadnja premiera Slovenskega gledališča v Trstu

Slovensko gledališče v Trstu je preteklo soboto uprizorilo zadnjo premiero v letošnji sezoni, in sicer komedijo v dveh dejanjih »Jajce«, ki jo je napisal Felicien Marceaux. Delo je režiral Adrijan Rustja, glavno vlogo pa igra Stane Starešinič.

IZ KANALSKE DOLINE

Komu oddati glas pri volitvah?

Skupina Slovencev iz območja Trbiža nam je poslala sledeči dopis s prošnjo za objavo:

19. in 20. maja nas bo državljanska dolžnost poklicala, da izvolimo poslance in senatorje; nekaj dni nato, 26. in 27. maja, bomo pa morali izvoliti deželne poslance. Za nas so važne predvsem deželne volitve, kajti Rim je silno daleč in dvomimo, da večina poslancev, ki bo v Rimu nastopala v zbornici, sploh ve, da Kanalska dolina obstaja. Zanje je naše področje kakor Papuažija sredi Tihega oceana...

Deželna zbornica s sedežem v Trstu pa je za nas nekaj drugega. Tam bi se mogel in tudi moral slišati glas prebivalstva iz Kanalske doline, če bi se znali vsi povezati okrog iste osebe in jo pri volitvah kompaktno podpreti.

Menimo, da zasluži brez ozira na politično opredeljenost volivcev to podporo sedanji trbiški župan dr. Mario Di Gallo. Medtem ko so nam poiskale vse ostale stranke kandidate izven naše doline, je Krščanska demokracija edina vključila v svojo listo človeka iz naše bližine. Če mu bomo vsi dali svoj preferenčni glas, smo

prepričani, da bo izvoljen v deželno skupščino. Ker je socialno zelo čuteč in kulturno razgledan ter prežet ljubezni do Kanalske doline, bo njegova prisotnost v deželnem zboru v korist vsemu našemu prebivalstvu. Oddati glas zanj pomeni oddati ga za Kanalsko dolino.

Kaj pomeni strnjeno glasovanje, naj nam pove primer iz zadnjih deželnih volitev leta 1963. Tedaj si je Karnija priborila šest deželnih svetovalcev, Kanalska dolina pa nobenega. Njenemu predstavniku dr. Di Gallu je umanjalo samo 10 glasov za izvolitev. Učimo se enotnosti od Karnije pa premagajmo v sebi to, kar nas loči politično in se povežimo v ljubezni do naše ožje domovine, branec njene gospodarske interese. Če moramo razpršili glasove med razne kandidate, bodo imeli korist le oni iz Karnije, za nas pa se kot doslej ne bo nihče zanimal. Boleče bo po volitvah ugotovili, da smo zaradi svoje neenotnosti pomagali k izvolitvi človeka iz Karnije ali furlanske nižine, ki ne pozna nas in mi ne njega. Ne pozabimo: ni dovolj voliti le Krščansko demokracijo na splošno. Treba je dati glas dr. Di Gallu.

Odbor za obrambo koristi Kanalske doline

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 12. do 18. maja 1968

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verška oddaja. 21.00 Tragedija v Hopewellu. — Drugi: 18.45 Mož, ki se je imenoval Jezus, verska igra. 21.15 Znanstveni obzornik. 22.15 Settevoci.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Volilna tribuna. 22.00 Dekle z dežele, film. — Drugi: 21.15 Iz sveta umetnosti. 22.15 Sprint.

Torek: Prvi: 18.45 Vera danes. 21.00 Volilna tribuna. 22.00 Limonov olupek, enodejanka. — Drugi: 21.15 Prava zgodba o Eddiju Chapmannu. 22.15 Pester glasbeni spored.

Sreda: 21.00 Volilna tribuna. 22.00 Stražnik, tat in sobarica, film. — Drugi: 21.15 Almanah. 22.15 Sport ob sredah.

Četrtek: Prvi: 21.00 Volilna tribuna. 22.00 Gor in dol, pestra oddaja. — Drugi: 21.15 Gledališka kronika. 22.00 Poni za Rickija, enodejanka.

Petek: Prvi: 21.00 Volilna tribuna. 22.00 Pravica, tv film. — Drugi: 21.15 Staro srce, Jerzy Bernarczyk. 22.00 Zena s podobami, nadaljevanje.

Sobota: Prvi: 19.35 Duhovna misel za nedeljo. 21.00 Nikar peti, streljaj, pestra oddaja. 22.15 Iz gospodarskega sveta. — Drugi: 21.15 »Vajsa«, balet. 22.00 Glasbena oddaja.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 12. do 18. maja 1968

Nedelja: 9.30 Dobro nedeljo voščimo z ansambлом Pavla Kosca in Toneta Kmetca. 12.00 Ringaraja - oddaja za otroke. 14.30 Moto kros v Zaboku. 19.10 Gora skrivnosti, serijski film.

Ponedeljek: 19.40 Vokalno instrumentalni solisti: Lidija Kodrič. 21.35 Oddaja resne glasbe.

Torek: 18.35 Film za otroke. 18.50 Torok večer. 19.15 Svet na zaslonu: Afrika. 20.40 Okus po medu - angleški celovečerni film.

Sreda: 17.20 Kljukec kot pestunja - zadnja zgodba. 18.00 Po Sloveniji. 20.55 Torino: nogomet Juventus: Benfica. 22.50 Bellegor - serijski film.

Četrtek: 18.00 Po Sloveniji. 18.20 Naši zbori. Nastop moškega zbora »Lira« iz Kamnika. 20.35 Med Sočo in Dravo - prenos iz Plav in Dravskih elektrarn. 22.00 Biseri glasbene literature.

Petek: 17.50 Deček iz džungle - serijski film. 19.35 Niso samo rože rdeče: Ati Soss. 20.35 Sovražnik - jugoslov. celoveč. film. 22.40 L. van Beethoven: Prva simfonija.

Sobota: 14.30 Wembley: Britanski nogometni finale. 18.30 Pustolovščina kapitana Cocka - serijski film. 19.20 Naš globus - zanimivosti v svetu. 21.25 A. Puškin: Stotnikova hči - I. del.

SLOV. KAT. AKAD. DRUŠTVO (SKAD) V GORICI

vljudno vabi na predavanje, s katerim se zaključí ciklus o sodobni slovenski zgodovini. O témi:

KAM DRZI NASA POT: ALI V ZATON ALI NA UTRJEVANJE ZGODOVINSKE POTI V BODOČNOST?

bo predaval znani kulturnik in pisatelj

prof. ALOJZ REBULA

v četrtek, 16. maja ob 21. uri v mali dvorani Katoliškega doma.

Razstava goveje živine

V nedeljo je bila na Colu razstava goveje živine sivorjave alpske pasme. Razstavo je organizirala repentabska občina s sodelovanjem Kmetijskega nadzorništva.

pričakovanja je bila vsa nestrpna. Zdelo se ji je, da traja vožnja celo večnost. Nazadnje pa je avto vendarle obstal pred Hellerjevimi stanovanjem. Plačala je šoferja in nato brž stopila pred glavna vrata. Pozvonila je in nestrpno zrla v temna, močna vrata.

Služkinja je prišla odpirat in obžalovala, da gospoda Hellerja ni doma. Obletnico mature da ima, je povedala in ga najbrž ne bo tako kmalu domov.

»Oh, potem bi pa kar vas nekaj vprašala!« Gospa Kornelija Frohner je poiskala v torbici nedeljski časopis. »Morda mi morete povedati, ali je ta Mirko Heller, ki je napisal to zgodbo, kaj v sorodu z gospodom urednikom Teodorjem Hellerjem. Mogoče mi lahko poveste celo njegov naslov?«

»Ah, to je vendar naš Mirko!« se je služkinja nasmehnila. »Mirko je pa doma. Kar vstopite, prosim!«

Služkinja je peljala obiskovalko v sobo in potlej potrkala na vrata Mirkove sobe: »Gospod Mirko, neka gospa bi rada govorila z vami. Tu v sobi vas čaka!«

(se nadaljuje)

JOSEFINE STEGBAUER 64

Prevedel J. P.

„Veš li število zvezd...?“

»Ksenija?« ga je prekinil Jurij Frohner. »Lepo te prosim, govori vendar resno. Saj veš, da mi ni za šale!« Naenkrat je postal ves vznemirjen, da so se vsi začudeni ozrli vanj.

»Ksenija je bilo ime poniju, ki ga je jahala moja hčerka,« je dejal ta kakor v opravičilo. »Saj ste ga videli na sliki.«

V sobi je vse utihnilo. Vsi so se zbrali okrog Jurija Frohnerja.

»Otroci so celo poizvedovali za tem otrokom,« je dejal grof Dernburg. »Daj no, Teodor, preberi pismo, ki ga je dobil tvoj sin od grobarja v vasi Rottendorf!« Gospod Heller je odprl knjigo, ki jo je držal v rokah. Drugi so stali okrog njega in poslušali, ko je bral. Ko je prišel do mesta, kjer je bilo opisano, kakšno obleko je imel otrok, ki so ga pokopali, je

gosli, pesem... Pogovor je docela zamrl. Vsi so bili tiho, da je bilo slišati tikkanje ure na steni.

»Ta otrok je na vsak način moja hčerka!« je dejal Jurij Frohner. Ozrl se je po sošolcih, kot bi od njih pričakoval potrditev. Ti pa so se molče sočutno zazrli v njegov obraz. Nihče mu ni dal odgovora.

»Kakšna pa je ta... ta Gretica Thorn?« je nazadnje vprašal.

»Precej velika,« je odgovoril grof Dernburg, »bleda in vitka. Lase ima kratko pristrizene.«

Jurij je zmajal z glavo. Rozvita je bila za svojo starost bolj majhna, okrogla in imela je dolge svetle kite. Saj so sošolci videli njeno fotografijo. Prav nobeden ni opazil kake podobnosti med obema deklicama. Seveda ni mogel vedeti, da so Rozviti v bolnišnici ostrigli lase, ko je cele dneve morala imeti na glavi ledeno mrzel ovitek. In tudi ni mogel vedeti, da je prav v tem času Rozvita močno zrastle in zato postala tako vitka.

»Jurij,« mu je začel prigovarjati Janez Rosner, »nikar se sedaj po nepotrebnem ne vznemirjaj! Tega otroka lahko še no-

čaj vidiš. Pride namreč k meni v glasbeno šolo. Nocoj imamo koncertni nastop. Najbolje je, da prideš tja. Le eno te prosim, da na vsak način ostaneš miren, tudi če bi spoznal, da je ta moja učenka res tvoja hčerka. Saj veš, da mi lahko s tem ves program prevrneš, če bi se dal prej spoznati. Po koncertu pa lahko prideš v garderobo in tam bomo videli kako bo.« Jurij Frohner je v veseljem obljubil.

»Poskrbel ti bom prostor v prvi loži, da boš od tam lahko nemoteno opazoval otroka. Sicer je pa že čas, da grem. Ob pol sedmih se že začne naš koncert. Zdaj pa manjka le še četrt do šeste.«

»Glej, da ostaneš miren!« ga je opominjal dr. Weissenberg. »V dveh urah boš že itak vse zvedel.«

Medtem ko so drugi sošolci ostali v gostilni, da še naprej praznujejo, sta Janez Rosner in Jurij Frohner skupno odšla h koncertu.

Prav v istem času je na postaji izstopila Kornelija Frohner. Takoj je naročila taksi in rekla, naj jo odpeljejo na stanovanje urednika Teodorja Hellerja. Od napetega

Cerkveni koncert pri Sv. Ignaciju v Gorici

Zadnji ponedeljek se je vršil v cerkvi sv. Ignacija v Gorici vokalno-instrumentalni koncert s sodelovanjem zbora S. Ignazio in orkestra mestne Glasbene šole v Gorici. Zbor je naštudiral Stanko Jeričijo, orkester in zbor pa je dirigiral Giuseppe Bradaschia. Na sporedu sta bili dve večji deli iz italijanske glasbe, in sicer »Stabat Mater« skladatelja Giovan Battista Pergolesija in »Gloria« Antonia Vivaldija. Sodelovali sta še sopranistka Ada Merna ter mezzosopran Edda Policardi Moretti.

»Stabat Mater« je delo napisano za soli, ženski zbor in orkester. Pergolesi (1719-1736) je uglasbil skladbo elegične vsebine, saj predstavlja na področju cerkvene glasbe prehod iz polifonske glasbe v melodramatski stil in monodijo s spremeljavo. V skladbi se zaporedno vrstijo solistični vložki za sopran oz. mezzosopran ter zbori, ki so večinoma homofoni razen nekaterih z imitacijsko tehniko.

Bolj znana in blesteča pa je »Gloria«, ki jo je napisal beneški skladatelj 18. stoletja Antonio Vivaldi. Skomponiral je več obsežnih del s področja cerkvene glasbe, kot npr. Magnificat v g-molu, Kyrie in razne večje skladbe. Tudi »Gloria« razodeva osnovne poteze Vivaldijeve glasbe: veliko melodično invencijo, sproščenost v zrahanju ter neprisljano veličastnost. Slednja se kaže zlasti v obširnih zborovskih masivih, ki večkrat zadobijo strogo polifonično zgradbo.

Kot že omenjeno, sta nastopila zbor S. Ignazio, ki ga vodi S. Jeričijo ter orkester Glasbene šole iz Gorice. Dirigiral je G. Bradaschia. Zbor sv. Ignacija je tako v zenski kakor v mešani zasedbi pokazal svojo disciplinirano naštudiranost ter umerjeno doziranost. Častno je izvedel tudi težje dele, kot npr. zaključni »Cum Sancto Spiritu« iz Glorie. Orkester je diskretno vodil svojo vlogo, čeprav je večsah preveč zatemnil zbor. Pohvalno sta izstopali obe solistini. a. b.

Obljube Slovenskih goriških skavtov

Nestalno vreme v torek, 30. aprila ni moglo preprečiti starejšim skavtom, da ne bi šli v Gabrje pripravljati prostora za skavtske obljube. Skoraj v dežju so postavili šotore in stražili pozno v noč ter se veselili, ko se je sredi noči pokazalo jasno nebo.

V sredo, 1. maja so se pa že zgodaj začeli zbirati skavti in volčiči, vsi v veselem razpoloženju; tisti, ki jih je čakala obljuba, so bili v nestrpnem pričakovanju. Sv. mašo je daroval g. Štanta. Po maši je g. Humar pozdravil posebno nove skavte in volčiče, pa tudi starejšim je priključal v spomin njihove obljube. Zatem so nad zastavo obljubili najprej štirje skavti-novinci (dva iz Doberdoba, eden iz Jamelj in prvi volčičev, ki je prestopil k skavtom). Se lepše je bilo, ko so nad svojim »totomom« obljubljali volčiči (štirje iz Goriškega krdela in trije iz Standreža), ki so imeli ta dan prvič nove uniforme in so zelo lepo izgledali.

Po dolgem obredu obljube je seveda vsem teknilo kosilo, ki je bilo letos zelo okusno. Kmalu po kosilu pa smo se zbrali v krogu okrog simboličnega tabornega ognja, zbijali šale in se razšli s pesmijo slovesa. Ob tabornem ognju smo opazili, da je naše število precej večje kot na rednih tedenskih sestankih. Naj nam bo to v spodbudo za redno udeležbo.

Pred razhodom je bilo seveda še veliko dela s pospravljanjem šotorov, opreme, posode itd. Vsak je lepo opravil tudi te svoje dolžnosti. Ob koncu smo še izrazili željo, da bi vsi prihiteli na tabornjenje s kolesi ali peš, kar bolj odgovarja skavtskemu duhu kakor avtomobili, ki naj služijo le za prevoz opreme.

Močni Orel

Podgora

Preteklo nedeljo je bilo pri nas praznovanje sv. Gotarda, ki je združeno tudi s

prvim sv. obhajilom, katerega je prejel osemnajst prvoobhajencev: deset dečkov in osem deklic. Lepo je bilo videti te angelčke, kako so v skupinah pristopali k velikemu oltarju in Jezusu darovali lepo okrašeno svečo. Med ubranim petjem je končno prišel zaželeni trenutek združitve z Jezusom. Prizor je bil tako ganljiv, da so mnogim stopile celo solze v oči. Po končani cerkveni slovesnosti je tudi fotograf prišel na svoj račun ter malčki so se okrepčali ob obilnem zajtrku v dvorani.

Popoldne so pri Marijinem oltarju prejeli spominske slike, nakar smo se zbrali v farni dvorani, da bi videli kaj lepega. Zal je iz tehničnih razlogov morala odpasti igra »Sveti Tarcizij«, v katero je naša požrtvovalna učiteljica Mariza Perat že bila vložila veliko truda. Jo bomo gledali pa kdaj prihodnjič. Namesto te igre smo gledali dva izredno zanimiva filma in sicer »Angel varuh« (Angelo custode), katerega dejanje se vrši v vasi rezbarjev na Južnem Tirolskem in še enega s primerno vsebino. Mladim gledalcem sta zelo ugajala in se kar niso mogli raziti, ko se je predstava končala. In še drugi dan v šoli je bilo veliko komentiranja o prizorih, katere so prejšnji dan videli na platnu. Pričakujemo, da jim bodo taki zgledi koristili tudi za življenje, v katerega počasi vstopajo.

Standrež

Ze precej časa so se naši otroci pripravljali na praznovanje matere dneva. Pod vodstvom Ivanke Zavadlav in učiteljice Majde Zavadlav so se učili znano igro v 5 dejanjih »Na Skalnici«, da bi z njo počastili našo najboljšo Mater D.M. in svoje dobre mamice. V nedeljo so z njo nastopili v naši dvorani. Najprej so zapeli in deklamirali nekaj pesmi na čast materam, nato pa odigrali zanimivo igro Marijinega prikazovanja na Sv. gori. Vsi so bili zadovoljni s podajanjem igre in hvalili otroke-igralce, zlasti pa obe gospe, ki sta se toliko trudili z režijo zahtevne igre. Otroci so bili veseli in ponosni, da so se njihove prireditve udeležili tudi g. šolski nadzornik dr. Leban, prof. Bratina in vse njihove učiteljice, za kar so jim še posebno hvaležni. Svojim mamicam pa izražajo topla voščila in iskreno hvaležnost.

»PASTIRČEK« št. 8

Z osmo številko je naš priljubljeni mladinski list »Pastirček« zaključil svoj XXIII. letnik. Zelo redno je prihajal vsakega prvega v mesecu med nas in vedno je bil zanimiv, privlačen ter vreden branja. Ali veste, koliko strani je nanese osem števil? Kar 228. To bi bila že lepa knjiga. Mladim prijateljem svetujemo, da dajo ves letnik vezati. Ne bo jim tega žal, v kasnejših letih še posebej ne.

Seveda zadnja številka ne more mimo majniške Kraljice, saj smo v njenem mesecu. Pesmi in črtica »Vrata nebeška« govori o njej. H koncu sta prišli obe povesti v nadaljevanjih »Marjetica« ter »Dogodivščine Anice in Katic«, Kopačev Srečo pa objavlja svoj počitniški dnevnik. Kdo ne bi vžljubil skromnega oslička, ki ga Branko v spisu »Na kresno noč« tako ljubko predstavi? Boris, Mirko in Janja se razgovarjajo o Disneyevem filmu »Bambi« ter o televizijski oddaji »Odisej«. Polni so pohval za obe deli in mi odrasli jim moramo to pot kar pritruditi. Počitnice so že tu, pa nam D.K. približa lepoto našega gorskega sveta z opisom Vrščiča. V skavtski rubriki je govora o pomenu poletnega tabora, o skavtizmu za fante ter o prvi italijanski skavtski znakmi. S številnimi dopisi mladih bralcev (na uho prvemu dopisniku: zakaj Giorgio S., ko imamo Slovenici tako lepo besedo Jurij?) se letošnji »Pastirček« poslovi od svojih mladih in starih prijateljev. Vsi mu kličemo: Na svidenje prihodnje jesen! Z veseljem ga bomo zopet sprejeli v svoji sredi. —ej

RADIO TRST A

Spored od 12. do 18. maja 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: »Ivanhoe« Dramatiziran roman. Četrty del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 in 13.30 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.30 »Pravica duše«. Eno-dejanka. 17.30 Prijatelji zborovskega petja. 18.00 N. Rimski-Korsakov: Majska noč. 18.40 Orkester Dona Costa, pevka Rita Pavone in pianist Stanley Black. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklore: R. Bednarik: »Pratika za drugo polovico maja«. 21.45 Zagrebški godalni kvartet izvaja rondoau.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (za srednje šole). Ponovitev ob 17.40. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Izbor motivov in melodij. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 18.30 Iz Sammartinijevega in Hartmannovega opusa. 20.50 Pripovedniki naše dežele: F. Jeza: »Morilec«. 21.15 Pol ure popevk.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico maja«. 17.20 Slovenščina za Slovence. 17.40 Radijska univerza: Piero Pieri: »Italijanske politične stranke od leta 1896 do leta 1913«. 18.30 D. Sostakovič: Sonata za violončelo in klavir. 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. 20.35 Igor Strawinsky: »Razuzdančevo življenje«.

Sreda: 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Janez Bilce«. 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. 17.30 Ansambel »The Lettermen«. 17.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol). 18.00 Zborovske skladbe Matija Tomca. 18.30 Slavni pevci v tržaških gledališčih. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Tri in ena - sobotni varieté. Ponovitev. 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva: M. Kacin: »Dekadence in Giov. Pascoli ter Gabriele D'Annunzio«. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 »Človek brez avtomobila«. Radijska igra, ki jo je napisal J. Tavčar.

Petek: 11.40 Radio za šole (za osnovne šole). Ponovitev ob 17.40. 12.10 Gospodinja nakupuje. 13.30 Izbor motivov in melodij. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 18.00 Beri, beri rožmarin zeleni, ljudski pevci in pesmi. 18.30 Iz koncerta, ki ga je priredilo Italijansko-francosko kulturno združenje 14. aprila 1967. 19.10 Novela 20. stoletja: Slavko Grum: »Deček in blaznik«. 20.34 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. Izvajata orkester in zbor Zagrebške opere.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz starih časov, pripravlja dr. Lojze Tul. 15.00 Glasbena oddaja za mladino. 16.00 Oddaja za avtomobiliste. 16.10 Pregled slovenske dramatike. 27. oddaja. Sodobna drama v osrednji Sloveniji. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.40 Slovenski znanstveni delavci z univerze: Zivko Lupinc. 17.50 Zbor »France Prešeren« iz Bojuncja. 19.10 Družinski obzornik. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Tri in ena - sobotni varieté. 21.20 Vabilo na ples.

OBVESTILA

Začasno zaposlitev za učiteljice in pomožne osebe za počitniško kolonijo v Rigolatu (Karnija) nudi Slovenska Vincencijeva konferenca. Prošnje je treba vložiti v Vincencijevo konferenco v Trstu, ul. S. Nicolò 31, do 31. maja t.l. Zadevne informacije lahko dobijo interesente na sedežu konference vsak ponedeljek in petek od 17. do 18. ure (tel. 62972).

Romanje na Vejno bo v nedeljo, 26. maja popoldne, ko bo za slovenske vernike daroval svojo zlato mašo tržaški g. nadškof. Odhod s Travnika ob 2^h popoldne. Priglasite se pri g. Kleindienstu na Travniku.

Radio Trst A priredi v torek, 14. maja ob 21. uri na sedežu v Trstu, ulica Fabio Severo 7, javni koncert. Sopranistka Marta Vuga-Horvat in pianistka Neva Merlak-Corradu bosta izvajali 4 cikle samospievov pred kratkim umrle tržaške skladateljice Brede Ščekove. Vabila so na razpolago v veži radijske palače od ponedeljka 13. maja dalje.

Jubilejna številka »Katoliškega glasa«. Prihodnja številka z datumom 16. maja bo tisoča številka. Izdali jo bomo zato v povečanem obsegu.

V NEDELJO, 12. MAJA OB 17. URI

bo v dvorani Katoliškega doma v Gorici

ŠOLSKA PRIREDITEV

slovenskih osnovnih šol in enotne srednje šole. Sodelovale bodo naslednje šole: Gorica ul. Croce in ul. Randaccio, enotna srednja šola, Standrež, Števerjan, Podgora, Jazbine, Pevma, Sovodnje, Rupa-Peč, Dol. Pri skupni pesmi bodo nastopili tudi otroci iz Plešivega.

Vstop prost. Vsi prijatelji mladine prisrčno vabljeni!

ZA KMETOVALCE

Pohitimo s košnjo!

Po zadnjem deževju je trava kaj hitro začela poganjati. Pri večini trav so se že pokazali cvetni klasi. To je znak, da moramo nemudoma kositi in ne čakati, da trava gre v cvetje ali celo odcvete.

Zakaj taka naglica? Trava pred cvetenjem vsebuje visok procent beljakovin, ki so nujno potrebne za proizvodnjo mleka in porast mesa. Z analizo so ugotovili, da vsebuje seno iz trave, ki je bila košana pred cvetenjem, 19%, ob cvetenju 15% in po cvetenju samo še 12% beljakovin. Ta padec beljakovin ob 19 na 12% se je dogodil v času dveh tednov. Torej zakasnitev košnje za 15 dni je že zmanjšala vrednost sena kar za eno tretjino. Če bi čakali še dalj, bi trava imela vsak dan manjšo hranilno vrednost; ostala bi nam nepomembna suha trava z mnogo celuloze. Zato ne smemo prav nič odlašati s košnjo in izrabiti prvo lepo vreme, da si zagotovimo pridelček, ki bo imel visoko hranilno vrednost.

Pri sušenju sena je važno, da se ne otresejo in razgubijo drobni lističi, ki so najdragocenejši del krme. Zato ne obračajmo prevečkrat sena in ga odpeljimo s travnika še preden se suhi lističi začno lomiti in drobiti. Pokošeni travi močno škoduje dež, ker izpere številne dragocene snovi in zmanjša količino sena. Računajmo, da slabo vreme pri sušenju lahko povzroči 20 do 50 odstotkov izgube na senu. Zato je treba tudi s sušenjem sena kar krepko pohiteti.

Inž. Janko Košir

DAROVI:

Za Marijin dom v Rojanu: Ob smrti Marcela Slobez darujeta 5.000 lir Pina in Ernest Pischianz; v spomin istega poklana Vera Gentili 2.000 lir; namesto cvetja na grob. pok. svaku Pepiju Černigoju daruje Ema Rudolf 5.000 lir; isto vsoto daruje tudi za Dobrodelno društvo v Rojanu.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3: R. P. 50.000 lir, N. N. 30.000 lir, U. B. 20.000 lir, dobrotnik iz Kanade 10 dolarjev, Benedetti M. 5.000 lir, Trošt Karel 30.000 lir, Zerjal Ivana (Boršt) 30.000 lir, družbenica Perčinig-Mazora iz Celovca 1.000 šilingov, N. N. 40.000 lir, N. N. 50.000 lir, nabirka dveh nedelj 110.000 lir, za prodane stvari 30.000 lir.

Za Marijanišče: Družina Ivan Terčon iz Slivnega v počastitev svoje krstne botre Brede Šček 2.000 lir; Zadnik Justina 4.000 lir.

Za Svetovlanski Marijin dom v Trstu: Zbirka v aprilu lir 196.160, med drugimi darovi lir 10.000 E. V. v spomin pok. matere Terezije, N. N. v spomin pok. Gilde Slavec, lir 34.000 velikonočni offer.

Prispevki za Skedenjski dom v mesecu aprilu: Skupni darovi 28.550; N. N. 30.000; N. N. 20.000; N. N. 17.000; dr. Bajc v spomin pok. mame 5.000; N. N. 12.450; N. N. 4.000; N. N. 3.000; ga. Mauri 2.000; pevci 37.000; Gulli Roza 2.000; F. A. 2.000; po 1.000 lir so darovali Flego M., Opara, Lepore, Suman, Kosič, Baučer.

Za Alojzjevišče: M. S. v spomin na pokojno mamo lir 1.000.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, brata, starega očeta in prastarega očeta

PEPIJA ČERNIGOJA

se lepo zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so se od njega poslovili z venci in cvetjem ter z nami sočustvovali. Posebej se zahvaljujemo za vso skrb in požrtvovalnost dr. Karlu Martelancu in bolničarkama g. Adrijani in Marti.

Družina Černigoj

Trst, Gorica, Melbourne (Avstralija), 7. maja 1968

VOLLNI SKLAD

SLOVENSKI VOLIVCI!

Pred nami so volitve v deželni svet. Volilne priprave so v teku, združene pa so z velikimi stroški. Zato se obračamo na Vas s prošnjo, da velikodušno prispevate v volilni sklad za kritje majhnih potreb. Svoje prispevke lahko izročite našim zaupnikom ali upravi Kat. glasa.

VOĐSTVO SDZ V GORICI